

ОСІННІ ТУРБОТИ АГРАРІЇВ

У ГРУПИ КОМПАНІЙ «VITAGRO» ТРИВАЄ ЗБИРАННЯ ПІЗНИХ ЗЕРНОВИХ КУЛЬТУР.

- Осінь надзвичайно активний період у житті аграріїв, адже водночас проводиться і збирання врожаю, і посів озимих, і підготовка ґрунту до весняної сівби ярих культур, - розповідає генеральний директор Групи компаній «VITAGRO» Петро Лабазюк. - В усіх кластерах компанії нині проводять обмолот сої та соняшника. Непогані врожаї сої збирає Хмельниччина, а ось на Волині, де в липні і в серпні були особливо посушливі дні, це негативно позначилося на врожайності культури. Подібну ситуацію спостерігаємо і з соняшником у тих місцях, де пройшли сильні грози з градом. Посіви постраждали і тепер, зрозуміло, врожайність нижча очікуваної. Якщо будуть сприятливі погодні умови, то за два тижні зможемо завершити збирання сої та соняшника.

А перші результати гарбузових жнив нас потішили.

Вже зібрали понад триста гектарів, і ці роботи тривають. На наступний рік плануємо розширювати посівні площі під цю культуру. Зараз їх вирощуємо на Ізяславщині, спробуємо ще й у селах Волочищини.

Розпочали також збирання цукрових буряків. Комбайни зараз працюють в Івахнівцях (кластер «Товтри») і Сутківцях (кластер «Хмельницький»). Є бурякові площі й на полях, які обробляє кластер «Центральний».

Як вже згадав, зараз ведеться й посів озимої пшениці, а на Острожчині, де працює кластер «Полісся» та на Радивилівщині, де землі обробляє кластер «Волинь», сіємо озиме жито. По завершенню цих робіт компанія розпочне збирання кукурудзи. Тож осіння пора позначена для працівників полів, зокрема компанії «VITAGRO», багатьма професійними турботами.

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ

БУДНІ ХЛІБОРОБІВ

ЗБИРАЮТЬ ПІЗНІ ЗЕРНОВІ

стор. 2

СПІВПРАЦЯ

ЩИРА ПОДЯКА РЯТУВАЛЬНИКАМ

стор. 3

ДЕНЬ СЕЛА

СВЯТКУВАЛИ ВЕЛИКІ ЗОЗУЛИНЦІ

стор. 5

ТУРБОТА

НА ПОРОЗІ КРАЇНИ ЗНАНЬ

стор. 7

ВИЗНАННЯ

ДУХОВНА СКАРБНИЦЯ НИВРИ

стор. 8

АКТУАЛЬНО

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ СЕРГІЙ ЛАБАЗЮК ЗАПРОПОНУВАВ ФОРМУВАТИ ДЕРЖБЮДЖЕТ-2022 ЗА ТРЬОМА СКЛАДОВИМИ

розвиток економіки країни через створення програм для бізнесу, який генерує прибуток.

Загалом головний кошторис країни має низку позитивних фактів та водночас містить ризики, на які варто звернути увагу при його доопрацюванні в парламенті, запевняє парламентар. Насамперед, це стосується соціальної сфери.

«Так, видатки на соціальний захист зростуть до 320,1 мільярда гривень, проте в серпні під час зустрічей в виборцями на Хмельниччині питання соці-

ального забезпечення порушувалося в кожній громаді. Мова йде про виплати чорнобильцям, АТОвцям, багатодітним сім'ям, одиноким матерям і людям з інвалідністю різних груп. Це саме ті вразливі категорії населення, які першочергово потребують фінансової підтримки від держави. Тому я вже розробив поправки щодо збільшення фінансування цих статей видатків», - заявив Сергій Лабазюк.

Продовження на стор. 2

УСПІШНИЙ ГАРБУЗОВИЙ СЕЗОН

Цього сезону в Групі компаній «VITAGRO» збирають найвищий врожай гарбузів за останні шість років.

- Нові технології вирощування, високоякісне насіння, співпраця з австрійськими селекціонерами, досвід і розвиток агрономічної служби – все це складові нашого успіху, коментує начальник цеху з переробки гарбузового насіння у Михнові Євген Слободян.

Тішить виробників і те, що ціна на гарбузове насіння зросла. А дефіцит сировини, яку використовують у фармацевтичній, харчовій промисловості, викликає підвищений інтерес європейських партнерів до компанії «VITAGRO».

- Гарбузи почали збирати 20 вересня, коли 90 відсотків поля вже є дозрілим. Спочатку гарбузи скачують у валки, потім комбайн їх наколює і подає до спеціального барабана, який дробить гарбуз і відділяє м'якоть від насіння, - роз'яснює Євген Васильович. - Шкірка гарбуза залишається на полі, адже це відмінне органічне добриво.

А все насіння, вже на заводі, кілька разів ретельно миємо, сушимо, фасуємо в спеціальну тару і відправляємо замовнику.

Колектив нашого невеличкого підприємства набув хорошого досвіду в роботі. Кожен дорожить своїм робочим місцем, і плинності кадрів не маємо, - додає начальник цеху.

Спільне побажання колективу – щоб з року в рік врожай гарбузового насіння був високим, щоб виробництво розвивалося і створювалися нові робочі місця.

ЗБИРАЮТЬ ПІЗНІ ЗЕРНОВІ

У ПОГОЖІ ОСІННІ ДНІ КЛАСТЕРИ КОМПАНІЇ АКТИВНО ПРОДОВЖУЮТЬ ЗБИРАННЯ ПІЗНІХ ЗЕРНОВИХ КУЛЬТУР.

У погожі осінні дні «Агрохолдинг «Зоря» активно продовжує збирання пізніх зернових культур.

- Ще з тиждень обмолочуватимемо посіви сої. Через дощі збирання відстрочили на днів десять, - розповідає головний агроном Сергій Прокопов. - Разом з цим проводимо посів озимої пшениці. Щоб завершити ці роботи, також знадобиться не менше тижня. Дощі, що випали нещодавно, добре зволожили ґрунт, що так необхідно для посіву озимої пшениці. Крім того, невдовзі завершуватимемо збирання соняшника і повним ходом розпочнемо роботу на полях з кукурудзою, - додає Сергій Прокопов.

Кластер «Товтри» розпочав копання цукрових буряків. Про відкриття сезону повідомили й цукрові заводи, тож зовсім скоро цукристі корені з полів, які обробляє кластер, потраплять не переробку.

За словами керівника кластеру Анатолія Степчука, аграрії також зайняті на обмолоті сої, соняшника. Готуються до збирання кукурудзи.

- Збирання пізніх зернових – гаряча пора, незважаючи на прохолодні осінні дні. Докладаємо всіх зусиль, щоб зібрати врожай вчасно та якісно, - підсумовує Анатолій Степчук.

Найближчим днями почнуть копати цукровий буряк і на полях, які обробляє кластер «Хмельницький». Цьогоріч під цю культуру тут відвели чи не найбільші площі серед усіх кластерів Групи компаній «VITAGRO».

А збирання сої, соняшника, посів озимої пшениці проводять згідно з планом. Врожайність сої, за попередніми показниками, перевищує минулорічну, а ось соняшника, найімовірніше, зберуть менше, адже посіви були пошкоджені градом. Як повідомляє головний агроном кластеру «Хмельницький» Серій Гальміс, на кожній із виробничих ділянок люди працюють зладжено і сумлінно, щоб виконати планові завдання.

СПІЛЬНО ВИРІШУЄМО ВАЖЛИВІ ПИТАННЯ

- Завдяки співпраці з Групою компаній «VITAGRO», зокрема з її виробничим підрозділом, який веде господарську діяльність на території Козинської територіальної громади, ми змогли реалізувати чимало задумів, - розповідає староста Пустоіваннівського старостинського округу Віталій Попович. - Мабуть, одне з головних побажань,

які висловлюють керівництву громади жителі сіл, це – ремонт доріг. Я часто думаю: якби неподалік був невеличкий асфальтний завод, то, мабуть, і проблема ця розв'язувалася б швидше. Проте мусимо справлятися і в тих умовах, які склалися, добре, що відчуваємо підтримку інвестора.

Так, вдалося відремонтувати частину комунальної дороги в селі Іванівка, яка була в надто поганому стані. І в селі Рудня підсипали щебенем ділянки з великими ямами. Надалі плануємо ці роботи продовжити, - розповідає Віталій Олексійович.

Керівник згадує і про те, що співпраця з «VITAGRO» допомогла вирішити чимало питань з благоустрою: пофарбували загорожу кладовища, розчистили захаращені території. Допомогли також відремонтувати

шкільний автобус, утеплити приміщення церкви в Пустоіванному. У планах – ремонті ФАПів, клубів на території старостинського округу.

- Задумів багато і, сподіваємося, крок за кроком, за підтримки компанії «VITAGRO», нам вдасться втілювати їх в життя, - додає Віталій Попович.

УРОЖАЄМ РАДУЄ САД

У саду в Великих Жеребках збирають пізні сорти яблук.

Сортове різноманіття – немале: дванадцять різних сортів, які виростили в цьому саду, мають високі смакові властивості. Тут же проводять попереднє сортування, відбираючи спочатку найбільші плоди. За словами Євгена Борщевського, агронома саду, у порівнянні з минулим роком урожай яблук ліпший, проте підсумки підбивати зарано – робота ще в розпалі.

ЧЕРЕЗ РОКИ ПОВЕРНУВСЯ НА ФЕРМУ

Після закінчення Мирогощанського радгоспу-технікуму Олег Бречко свою трудову біографію розпочав зоотехніком у господарстві села Клевань. Про цю спеціальність він мріяв ще зі шкільних років, і був щасливий, що зможе працювати в рідних місцях, серед односельців і в перспективному, як здавалось тоді, господарстві.

Та, коли Олег повернувся зі служби в армії, від рідного колгоспу залишилася лише назва. «Не втримали господарства», - з гіркотою говорили знайомі, котрі, як і він, втратили

роботу.

І молодому хлопцеві, сповненому сил, енергії, необхідно було приймати відповідальне рішення – чим займатися далі, де заробляти на прожиття. Ще свіжими були враження від армійської служби. Йому імпонували дисципліна, робота над собою, фізичне загартування, які прищепили молодим солдатам. Тож і вирішив, що продовжить служити у військовій частині, прапорщиком.

Швидко збігли роки, й не зогледівся, як його військова служба підійшла до завершення. Та Олег Бречко не з тих людей, які нудьгують на пенсії чи просиджуватимуть днями перед телевізором. Він звик до активного способу життя, звик втілювати ідеї, які народжувалися в його голові. Зрештою, такими ж непосидючими, активними, наполегливими виросли і його двоє синів, якими Олег Миколайович дуже пишається. Як ніхто інший розуміє його дружина, котра для «своїх хлопців» залишається берегинею домашнього затишку та сімейних традицій.

З найріднішими радився Олег Миколайович, коли випала чудова можливість – очолити молочно-товарну ферму в Клевані на пропози-

цію від компанії «VITAGRO».

- Відчув, що можу повернутися до своєї давньої мрії, але було трохи боязко. Рідні підтримали, мовляв, спробуй, ти зможеш.

І я ніби повернувся у свою стихію, - розповідає Олег Бречко. - Отримую задоволення від роботи, адже зміogli підвищити надої молока на кожну корову, маємо інші досягнення – і це додає бажання працювати.

Сучасні ферми, зрозуміло, не порівняти з тими, що були в колгоспах. Ручну працю замінили автоматизованою. Комп'ютеризоване обладнання – це фантастика для колишніх господарств, але вона стала реальністю. Зміни – дуже значні. І це добре, бо коли є розвиток, аграрне підприємство не спіткає плачевна доля колгоспів, - розмірковує керівник ферми.

Нарощуючи поголів'я худоби, збільшуючи надої – таким чином ми дбаємо про благополуччя кожного працівника нашого колективу. Бо ж від цих досягнень залежить і заробітна плата.

Колектив Клеванської молочно-товарної ферми злагоджений, дружний. Поряд з такими людьми робота й справді – в радість.

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ СЕРГІЙ ЛАБАЗЮК ЗАПРОПОНУВАВ ФОРМУВАТИ ДЕРЖБЮДЖЕТ-2022 ЗА ТРЬОМА СКЛАДОВИМИ

Закінчення. Початок на стор. 1

Говорячи про підтримку бізнесу, в першу чергу парламентар звертає увагу на агропромисловий комплекс. Сільське господарство – основна галузь, яка дає Україні понад 45 відсотків валютних надходжень. У проекті на 2022 рік у видатковій частині підтримки сільськогосподарських виробників передбачено 4,4 мільярда гривень, що на 100 мільйонів менше у порівнянні з 2021 роком.

«Не важко підрахувати – у наступному році фермери можуть недоотримати 100 мільйонів гривень! І це за умов рекордного збору врожаю - понад 45 мільйонів тонн зернових! Назріває ще одна проблема – в Бюджетному кодексі України було передбачено, що з 2017 по 2021 рік на підтримку аграріїв буде виділятися не більше відсотка аграрного ВВП. Так, я вкотре наголошую на тому, що потрібно повернути норму не менше відсотка, але вже у 2022 році матимемо ризик взагалі втратити мінімальний рівень держпідтримки», – пояснює член Комітету з питань аграрної та земельної політики.

Ще одна важлива складова – медична галузь, на яку в 2022 році заплановано виділити майже 200 мільярдів гривень (на 35 мільярдів гривень більше, ніж у поточному). Таке збільшення витрат дозволить підвищити середню зарплату лікаря до 22,5 тисячі гривень. На переконання Сергія Лабазюка, це одне з правильних рішень уряду. Адже лікарні, як і воїни на сході України, нині на передовій боротьби з ворогом – пандемією.

«Вважаю, що саме завдяки підтримці медицини, освіти, армії та бізнесу, маємо шанс на економічне зростання і, як наслідок, на підвищення соціальних показників життя. Це і є та справжня незалежність України, яку ми так цінуємо і за яку боремось!» – підсумував Сергій Лабазюк під час свого виступу у Верховній Раді.

ЩИРА ПОДЯКА РЯТУВАЛЬНИКАМ

Щороку Група компаній «VITAGRO» долучається до привітань з нагоди Дня рятувальника.

Відзначити тих, хто своє професійне життя присвятив порятунку людей, попередженню і ліквідації надзвичайних ситуацій - означає виявити до таких людей велику повагу та шану.

Генеральний директор Групи компаній «VITAGRO» Петро Лабазюк, представники компанії взяли участь в урочистих заходах з нагоди професійного свята рятувальників. Зокрема, вони привітали працівників пожежно-рятувальних частин Волочиська, Чеме-ровець, Ярмолинець, Городка. Їм компанія «VITAGRO» передала необхідне спорядження для виконання професійних завдань.

«Справою свого життя ви обрали не легку та водночас благородну місію - бути завжди першими там, де люди потребують допомоги.

Дякуємо вам за буденні подвиги, за врятовані життя, за попередження трагедій, за постійну готовність захищати людей і територію від надзвичайних ситуацій», - наголосив у вітальному слові Петро Лабазюк.

ЩАСЛИВОЇ ДОЛІ ТОБІ, РІДНЕ СЕЛО

По-сімейному теплим, щирим і зворушливим було свято села Глібки. Від імені генерального директора Групи компаній «VITAGRO» жителів привітав Іван Бабій. Добрі слова подяки за працю, за відданість рідному селу звучали на адресу Лідії Прохорівни Когут, Емілії Никифоровни Шлюхіної, ветеранів праці, а також всіх, хто сьогодні трудиться в компанії.

Подяку за сумлінну роботу висловили й Наталії Іванівні Тодорчук, керівнику поштового відділення.

Перед присутніми виступили аматори сцени і відомий та улюблений багатьма дует братів Гжегожевських. Староста села Валентина Семенчук побажала своїм землякам щасливого життя. Всіх гараздів зичить і компанії, яка підтримує село.

День села Москалівка на Ярмолинеччині подарував кожному учаснику свята піднесений настрій, хороші емоції, враження, які залишаться надовго. А підсилили їх подарунки від Групи компаній «VITAGRO», і концертна програма, яка нікого не залишила байдужим. Отримали подарунки найстарші жителі села: Василь Григорович Шевчук, Віра Іванівна Ягодзінська, Неоніла Григорівна Пасічник. Вшанували також подружні пари, які прожили разом 50 років: Раїсу Семенівну та Броніслава Йосиповича Баранів, Олену Василівну та Івана Федоровича Деркачів, Леоніду Дмитрівну та Миколу Миколайовича Дурняків.

Лідія Миколаївна Белкот, Тетяна Миколаївна Феринська, Оксана Миколаївна Чопко – багатодітні матері, яким дякували за їх життєвий подвиг.

Юлія Цар, Тимур Пташник – наймолодші жителі Москалівки, які народилися у серпні, і вони – надія села.

Зрештою, молоде покоління жителів Москалівки цього дня демонструвало свої таланти зі сцени. І отримувало у винагороду бурхливі оплески.

Керуючий кластером «Товтри» Віктор Басистюк побажав усім жителям села здоров'я, добробуту, реалізації мрій і задумів на рідній землі.

ДИТСАДОК ВІДЗНАЧИВ ЮВІЛЕЙ

Дитячий садочок «Малятко» у Свіршківцях відзначив своє 50-ліття. За ці роки у стінах закладу виховали не одне покоління, представники якого залишаються відданими рідному селу, або ж свої зусилля спрямовують на розвиток краю. Серед них – немало яскравих особистостей, якими пишаються односельці.

І нинішніх вихованців, таких безпосередніх, таких допитливих, які стали учасниками святкування ювілею дитсадка, і вихователі, і няні намагаються зігрівати любов'ю, турботою, хочуть, щоб зросли малята добрими людьми, за яких також можна буде радіти.

Давнім другом дошкільного закладу є Група компаній «VITAGRO». Тож із найкращими побажаннями прийшли представники кластеру «Товтри» привітати колектив, дітей. Подарували вихованцям солодощі, а дорослим – сертифікати на встановлення гірки на ігровому майданчику дитсадка. Турбота про підростаюче покоління була й залишається одним із напрямів у діяльності «VITAGRO».

СВЯТКУВАЛИ ВЕЛИКІ ЗОЗУЛИНЦІ

На Різдво Пресвятої Богородиці Великі Зозулинці на Крasiлівщині відзначали подвійне свято. Цього дня селу виповнилося 476 років і 20 років минуло з часу побудови місцевого храму.

Ці події зібрали на урочистості чи не все село. У стінах місцевого Будинку культури зібралися і дорослі, і малі, щоб у святковій атмосфері згадати добрим словом ветеранів праці, людей, які вклали у розвиток Великих Зозулинець немало сил та енергії, а також подякувати усім, хто й нині щиро любить рідне село і дбає про нього.

Завітав на свято і генеральний директор Групи компаній «VITAGRO» Петро Лабазюк. Із побажаннями здоров'я, добробуту, миру він привітав і вручив пам'ятні подарунки від компанії «VITAGRO» аграріям, освітянам, найстаршим і наймолодшим жителям Великих Зозулинець, родинам, у яких цього року народилися дітки.

- Наша великозозулинецька родина поповнилася 7 дітками. І всі ми хочемо, щоб зростали здоровими і добрими, а згодом примножували славу і працювали на благо рідного краю, - каже староста Великозозулинецького старостинського округу Олесь Колесник. - Нині жителі села нашого старостинського округу відчувають надійну підтримку Групи компаній «VITAGRO», яка обробляє земельні паї наших жителів. Реалізовано немало соціальних проектів, за які вдячні люди. До прикладу, «VITAGRO» закупила меблі для місцевої школи, подарункові набори отримали усі першокласники, допомагають нам у ремонті доріг, а невдовзі розпочнемо роботи із заміни водогону. Зрештою, в усіх важливих для громади питаннях ми заручаємося підтримкою компанії «VITAGRO».

Добробут пайовиків, задоволення побажань пайовиків – надзвичайне завдання для компанії «VITAGRO», наголошував під час виступу Петро Лабазюк.

- Ми докладасмо всіх зусиль на лише, щоб вирощувати високі врожаї, а й щоб змінювати життя селян на краще. Щоб українське село мало перспективу, - сказав Петро Петрович.

Свою енергію, завзяття вклали представники компанії в організацію свята. Частування запашним короваєм, козацьким кулішем, юшкою, різноманітні розваги для дітей і чудова концертна програма – таким запам'яталося свято усім присутнім.

А настоятель місцевого храму отець Петро, вітаючи усіх християн з 20-річчям храму, висловив вдячність компанії за те, що допомагають церковній громаді.

РОДИННИЙ ЗВ'ЯЗОК З КОМПАНІЄЮ

Найбільшим захопленням Віри Василівни Віт на пенсії стали квіти. Біля її оселі в Доброгорщі вони милують око з ранньої весни і до пізньої осені. З великим задоволенням вона ділиться насінням, паростками з родичами, сусідами, односельцями, адже переконана, що така краса кожному підіймає настрій.

- Коли працювала в колгоспі, часу на квітники не залишалося. Була вагарем, потім – дояркою. Вже пізніше пішла на роботу в магазин. Хотіла всюди давати лад, крутилася, як могла, - згадує ті роки Віра Василівна. – І чоловік мій – Василь Арсенович – весь час пропадав на роботі. Після армії влаштувався в колгосп трактористом. Ішов на роботу раненько, приходив пізно: то оранка, то жнива, то буряки копають. У сільському господарстві дуже важка праця, - каже жінка.

Чоловік, буває, каже: «І коли ж наші дівчата вирости?». Бо й справді, за роботою, клопотами, не зогледілися, як стали дорослими наші троє донечок. Дітей маємо добрих, турботливих. І вже семеро онуків дочекалися! Це – найбільша радість у житті.

Віра Василівна Віт розповідає і про те, що їхня родина тісно пов'язана з Групою компаній «VITAGRO». Вони – пайовики компанії. У цьому році вже отримали розрахунок за оренду їхніх земельних паїв – за один пай взяли пшеницею, за інший – гроші. Пайовик «VITAGRO» і сваха – Надія Михайлівна Дунець, яка тривалий час працювала в колгоспній ланці. А зять, Валерій Дунець, працює на одному з виробничих об'єктів «VITAGRO» в Доброгорщі. Тут же трудиться і донька Ірина Хоманець, її чоловік Олег – також у колективі компанії.

- Діти роботою задоволені, то й нам, батькам, спокійно на душі. І своїх пайовиків компанія не ображає.

Усі ми, пайовики, дуже хочемо, щоб допомогла Група компаній «VITAGRO» і з ремонтом наших сільських доріг, віддалених від центральної. Для людей це надзвичайно важливо. І надії людей на «VITAGRO» великі.

СПРАВА ЇЇ ЖИТТЯ

Своє захоплення в шкільному віці математикою Алла Семенівна Барабан вирішила присвятити професійному заняттю. Зрештою, їй, відмінниці, легко давалися й інші предмети. Проте цифрам, рівнянням вона ладна була присвячувати навіть свій вільний час.

Успішно вступила до Рівненського сільськогосподарського технікуму, на бухгалтерське відділення. І також закінчила його з відзнакою.

- Я завжди націлена на високий результат. І чи то в навчанні, чи то в роботі – успіхи завжди надихають, - каже Алла Семенівна. – Я захоплююсь ініціативними людьми, які ставлять перед собою мету, йдуть до неї, які досягають. Тож і сама намагалася вдосконалюватися як професіонал, підвищувати свою ерудицію. Закінчила заочно сільгоспінститут, люблю читати, пізнавати нове.

Після навчання в технікумі Алла Барабан три роки працювала в Михайлівській сільській раді, а за тим перейшла на роботу в місцеве господарство, головним бухгалтером.

- Хоч робота бухгалтера складна, вимагає великої уваги, точності, глибоких знань, я жодного разу не пожалкувала, що обрала цю професію. Навпаки – змогла передати захоплення нею і своїм дітям: Лариса нині бухгалтер в Крупецькій громаді, а син Віктор – фінансист в одному з сільгосппідприємств. Син Юрій, як і батько, обрав свою улюблену професію – водія, - додає Алла Семенівна. – У нашій сім'ї ми,

батьки, ніколи не нав'язували дітям свої думки, а намагалися розвивати їхні здібності.

Алла Семенівна згадує і про свою любов до пісні. І нині з великим задоволенням співає у церков-

ному хорі, розучує все нові українські пісні, хоч знає їх дуже багато, бо пісня несе велику радість її душі.

І в день ювілею Алли Барабан, який святкувала вона 28 вересня, колектив земельного відділу Групи компаній «VITAGRO», де працює Алла Семенівна з 2018 року, інші працівники, з побажанням здоров'я, достатку, усіляких гараздів, висловили ще одне: щоб завжди їй співалося, щоб довго-довго могла тішити своїм даром рідних і знайомих.

Окрім того, що Алла Барабан працює в компанії, її сім'я віддала «VITAGRO» в обробіток чотири земельні паї.

- Робота на землі також потребує великих знань і великого захоплення справою, - каже ювілярка. – На щастя, якраз така компанія і трапилася нам у житті.

ЗБЕРЕГТИ КУЛЬТУРНІ НАДБАННЯ

З дитинства Оля любила співати, і коли в шкільні роки брала участь в художній самодіяльності, це приносило їй особливе задоволення. Впросила батьків віддати їй в музичну школу, щоб вдосконалювати свій природний талант і насолоджуватися уроками музики.

Тепер Ольга Криницька знає, що справжнє захоплення, неодмінно відіграє в житті вагомий роль, адже вісім років Ольга Петрівна працює завклубом у Болотківцях, дбаючи про розвиток сільської культури.

- Наш клуб збудований ще в 1969 році. Був період, що він не працював упродовж 15 років. Коли ж у приміщенні зробили капітальний ремонт і клуб знову відчинив двері для жителів села, мені запропонували очолити заклад. І для нього, і для мене відкрилася нова сторінка в біографії, - розповідає Ольга Криницька. – У нашому селі стільки талановитих людей, і я дуже хотіла, щоб вони несли іншим ту велику радість, яку знаходимо в пісні.

Нині учасники художніх колективів збираються на репетиції концерту, присвяченому Дню захисників України. До них Ольга Петрівна залучає й свою родину. Із задоволенням «виручає» бабусю семирічна Діана, яка теж має напрочуд гарний голос.

- Подібні заходи допомагають зберегти культурні надбання, традиції і збагачувати культурний рівень людей. Тому всі, хто підтримує сільську культуру, заслуговують найкращих слів подяки, - наголошує завідувачка клубу.

Окрім того, Ольга Криницька – пайовик компанії «VITAGRO». Два земельні паї дісталися їй у спадок від дідуся і бабусі, котрі все своє життя працювали в сільському господарстві.

- Земля для селян – то велика цінність. І добре, що її обробляють мудрі господарі. З ними ми, пайовики, почувася, як за кам'яною стіною, - додає Ольга Петрівна.

НА ПОРОЗІ КРАЇНИ ЗНАНЬ

МАЙЖЕ ТИСЯЧУ ПЕРШОКЛАСНИКІВ ОТРИМАЛИ ПОДАРУНКИ ВІД ГРУПИ КОМПАНІЙ «VITAGRO».

Перше вересня – особливий день в житті батьків, які відправляють дітей в перший клас, і маленьких школярів, які вперше сідають за парту. Проте початок нового навчального року – це подія й для кожного навчального закладу, педагогічного, учнівського колективів. Очікуванню новизни, незвіданого завжди притаманне хвилювання. Проте святкова атмосфера розвіює його та сприяє піднесеному настрою.

Дзвінких ноток позитиву додали в мелодію шкільних дзвоників привітання від Групи компаній «VITAGRO». У населених пунктах Хмельниччини, Тернопільщини, Рівненщини, де веде компанія господарську діяльність, першокласники отримали в подарунок від «VITAGRO» набори для занять. Діти були надзвичайно задоволені, адже їх перший крок у країну Знань такий приємний.

Грамоти від «VITAGRO» отримали й учні, які брали участь у конкурсах, організованих компанією.

Генеральний директор Групи компаній «VITAGRO» Петро Лабазюк привітав школярів, студентів, педагогів з початком нового навчального року.

«Для кожного з нас 1 вересня – це символ нових перспектив і можливостей. Але для тих, хто вперше переступить шкільний поріг, – це найбільш хвилюючий та особливо урочистий день, адже саме з нього починається цікавий і водночас нелегкий шлях до пізнання, до нових звершень, до самостійного життя. Бажаю на цьому шляху підкорити нові вершини знань, зустріти добрих і надійних друзів, досягти омріяної мети. Нехай ваші здібності, наполегливість стануть запорукою визначних успіхів у дорослому житті».

І побажання, і подарунки, і підтримка освітніх закладів, яку надає компанія «VITAGRO», вкотре стануть свідченням міцної дружби і найщиріших почуттів.

МІЦНІЮТЬ ДОБРІ СТОСУНКИ

Двадцять вісім років Людмила Степанівна Трапезун працювала землевпорядником Клиновецької сільської ради на Городоччині. Земельні питання, можна вважати, головні для кожної сільської родини, тож для більшості місцевих жителів Людмила Степанівна була першим радником, помічником у вирішенні конфліктних ситуацій.

- Треба не лише добре розумітися у професійних питаннях, бути в курсі законодавчих змін, дуже важливо виявляти здібності психолога. Вміти слухати і вміти переконувати – це невід'ємна частина в роботі тих, хто повинен спілкуватися, зустрічатися з багатьма людьми, - розповідає Людмила Степанівна, - згадуючи попереднє місце роботи. – І коли вони відчувають твоє щире бажання допомогти, коли відчувають дружню підтримку, то й удостоюють тебе найвищої нагороди – своєї довіри.

Недаремно, коли створювалася об'єднана громада, Людмилі Степанівні пропонували продовжити роботу в новій структурі. Проте вона вирішила змінити свою діяльність, і прийняла пропо-

зицію бути менеджером компанії «VITAGRO» в її рідному селі Клинове.

- Багаторічний досвід спілкування з односельцями, досвід роботи землевпорядником мені дуже знадобилися. Бо й менеджер зобов'язаний прийти на допомогу пайовикові, порадижити, як правильно діяти в тій чи іншій ситуації.

Телефонують і у вихідні, і у свята, і навіть, коли була на лікарняному. А мені приємно, що можу бути корисною для них, що бачать у моїй особі хорошого друга, - каже Людмила Трапезун. – Цим хорошим стосункам сприяє й сама компанія, адже обіцяне людям – виконують. Хочуть пайовики, наприклад, отримати від компанії за користування земельними паєм гроші - будь ласка. А хтось висловлює бажання, щоб розрахунок був, окрім зерна, цукром чи борошном. Складаємо

списки. І людям ідуть назустріч.

Добре, що за будь-якої іншої важливої потреби для сімей пайовиків вони мають до кого звернутися, мають на кого надіятися, - продовжує менеджер.

І чоловік Людмили Степанівни, який пройшов зону АТО, також пайовик Групи компаній «VITAGRO».

- Приємно, що для нас організовують сільські свята і привселюдно компанія вітає ветеранів праці, наших воїнів, отримують подарунки також церковна громада, заклади соціальної сфери. Добре слово завжди гріє душу і вселяє віру в краще. Тому за такі хвилини жителі особливо вдячні компанії.

І нехай добрі стосунки між пайовиками і «VITAGRO» лише міцніють. Нехай всі сподівання людей справдяться, а компанія і надалі потужно розвивається, - каже на завершення Людмила Трапезун.

ДУХОВНА СКАРБНИЦЯ НИВРИ

19 ВЕРЕСНЯ ХРАМ СЕЛА НИВРА БОРЩІВСЬКОГО ДЕКАНАТУ СВЯТКУВАВ 250-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ І ХРАМОВИЙ ПРАЗНИК – ЧУДА СВЯТОГО АРХИСТРАТИГА МИХАІЛА

Храм, який є сьогодні справжньою окрасою села, і який став осередком духовності, освятили у день Михайлового Дива в 1771 році. Проте у 1889 році тут сталася велика пожежа, храм вигорів ущент, від нього, за переказами, залишилася лише частина хреста.

Храм взялися відбудовувати. Та комуністичний режим став перепорою для його діяльності. Тривалий час святиня була під замком. Відродження храму відбулося тридцять років тому, разом із проголошенням Незалежності України. Відтоді двері храму відчинені для віруючих людей.

До 250-ліття храму готувалися всім селом. Кожен бажав, щоб у цей день їхня духовна скарбниця була особливо гарною. З'їхалося, зійшлося на святкування чимало гостей.

- Радіємо, що таку поважну дату наш рідний храм відзначає в оточенні добрих людей, тих, хто носить Бога в своєму серці, хто має любов до ближнього, - каже настоятель храму Чуда святого Архистратига Михаїла, протоієрей Василь Дешевий. - Ця подія об'єднала все село. Спільно молилися за мир в Україні, за своїх рідних, за те, щоб наш храм і наше село мали довге і щасливе життя.

Особливим цей день став і для генерального директора Групи компаній «VITAGRO» Петра Лабазюка. Тут, у Ниврі, під час святкування 250-ліття храму, йому вручили орден Святого Архистратига Михаїла II ступеня від митрополита Київського і всієї України Єпіфанія.

- Це – висока нагорода для мене, яка зобов'язує ще більше уваги приділяти церковним громадам, разом з ними відроджувати духовні цінності, - поділився враженнями Петро Петрович.

Вітаючи генерального директора Групи компаній «VITAGRO» Петра Лабазюка, отець Василь наголошував, що компанія не один рік допомагає храму, вірянам. Багато господарських

питань вдається їм вирішувати саме завдяки підтримці компанії, завдяки турботі про церковну громаду. І у день свята також отримали грошовий сертифікат від «VITAGRO».

Якнайкраще характеризує співпрацю з компанією і голова Скала-Подільської територіальної громади, до складу якої входить Нивра, Ігор Лобода:

- «VITAGRO» сумлінно сплачує податки до місцевого бюджету, добросовісно розраховується з пайовиками, дбає про розвиток інфраструктури краю, підтримує всіляко заклади соціальної сфери. Компанія – надійний партнер, з яким втілюємо соціальні проекти, допомагаємо людям і нашим селам. Із такими господарниками приємно мати справу і сміливо можна вибудовувати плани на перспективу, - наголошує Ігор Георгійович.

- Історія нашого села дуже цікава. Тут було поселення майстрів, які виготовляли вироби з дерева, глини. Свої вироби продавали на ярмарках. За переказами, одного разу син, повернувшись з ярмарку, приховав перед батьком частину грошей, які виторгував. А той сказав йому: «Не ври» (тобто, не бреш). Суперечку між сином і батьком почула мати, молодші діти. І всі почали говорити: «Не ври». Звідси й пішла назва нашої Ниври, - розповідає завідувачка клубу Ольга Зельська.

- Село надзвичайно мальовниче, тут протікає річка Збруч. І люди, на мій погляд, у Ниврі добрі та щирі. І дуже працьовиті й талановиті. Спасибі, що про таких односельців пише ваша газета. Спасибі компанії «VITAGRO», що поважає людей праці, що допомагає сільським закладам, в тому числі, й нашому Будинку культури, що підтримує церкву, яка має таку давню історію.

Свято стало надзвичайно теплим, щирим і, звичайно, запам'ятається надовго. У таких подіях – зв'язок поколінь, який не повинен перериватися.

ПЕРЕПЛЕЛИСЯ І РАДОЩІ, І СУМ

Коли батько разом із їхнім сусідом у далекому 44-ому році йшов на війну, Надії було 17. Вона добре пам'ятає той день, коли батько обіймав їх, своїх чотирьох донечок, пригортав до себе. Бо стали ті проводи прощальними. Сусід повернувся додому, щоправда, без двох ніг. А батько... Він залишився в одній із братських могил Прибалтики. Це вже у 80-их роках, Надіїні сини з'ясували, де похований їхній дід, і Іван їздив вклонитися від усієї родини пам'яті мужнього воїна.

Важко було їхній «жіночий» сім'ї справлятися з усією домашньою роботою, де так потрібні були чоловічі руки. Змушені були й самотужки заробляти на хліб. Тож все трудове життя Надії Афанасіївни минуло в колгоспі. Працювала і дояркою, і телятницею, і свинаркою. Не цуралася жодної роботи, аби мати хоч якийсь заробіток. Умови роботи були не з легких, але Надія ніколи не нарікала.

У її долі постійно перепліталися і радість, і сум. «Життя інакшим бути не може», - часто повторювала вона, щоб заспокоїти когось, але сама важко переживала будь-які складні чи неприємні моменти.

Як же раділа вона своїм трьом синам, а довелося Надії Афанасіївни пережити надзвичайно важку втрату – поховати і двох синів, і онука. Це горе так підкосило її...

Опорою 94-річної Надії Афанасіївни Завадської з села Сестрятин є сім'я сина Івана. Невістка навіть роботу полишила, щоб доглядати її, немичну. А Іван, хоч і вийшов на пенсію, а продовжує працювати водієм, аби допомогти сім'ї. Одразу після закінчення армійської служби він прийшов працювати в колгосп водієм. І це було єдине місце його роботи до пенсії.

- Але відпочивати не виходить. Треба і копійку якусь заробити, бодай б мамі на ліки,

і своєму домашньому господарству дати раду. Мені здається, сільські люди весь час в роботі, такий вже стиль нашого сільського життя, - посміхається Іван Андрійович. - Ось і мама, скільки могла – трудилася. Нині вона найстарша жителька нашого Сестрятина. Нещодавно було свято села і Група компаній «VITAGRO», якій ми віддали в обробіток земельні паї, про неї не забула, передали подарунок. Дуже раділа йому наша 94-річна матуся. Сили у неї вже не ті, а замолodu швидко, активна була. І на роботі, і вдома працювала, а на скількох весіллях, проводах в армію готувала страви – повариха була, яких пошукати.

Наші батьки не могли нам дати статків, розкоші, але, на мою думку, дали головне – любов до сім'ї, до землі, до ближнього. І нехай наші батьки живуть якомога довше, щоб ми довго могли бути поряд з ними синами чи доньками, - каже Іван Завадський.